

[Nielsen.]

Færøerne end henede, saa det er jo mærkeligt, hvis det er de samme Folk, der ogsaa hævder, at det er billigere.

Jeg betragter det som et meget stort Fremskridt, at Aldersrenten ifølge det foreliggende Lovforslag nu skal udbetales direkte til Aldersrentenyderne gennem Amtskontoret paa Færøerne. Det har nemlig vist sig vanskeligt for Aldersrentenydere i visse Kommuner at faa udbetalt den dem tilkommende Aldersrente rettidigt, saa at man til Tider — naar Hensyn tages til Aldersrentens Størrelse — har haft ret betydelige Beløb til gode hos Kommunerne. Lagtinget havde foreslaaet, at Beløbet skulde udbetales gennem Lagtingskontoret, der har med Kommunerne at gøre — de færøske Kommuner sorterer jo under Færøernes Lagting. Men Amtmanden over Færøerne har, efter hvad der anføres i Motiverne, ikke ment, der var nogen Anledning til at gaa ind paa det, og den højtærede Minister har saa foreslaaet, at Aldersrenten skal udbetales gennem Amtskontoret.

Der er dernæst et andet Spørgsmaal, som jeg gerne i denne Forbindelse vil have Lov til at stille til den højtærede Socialminister. Forholdet er i hvert Fald i enkelte færøske Kommuner det, at Aldersrenten bliver gjort til Genstand for Beskatning. Jeg kan saaledes huske, at der for et Par Aar siden var en gammel Fisker hos mig, som havde en Aldersrente paa, jeg tror det var 100 Kr., og som betalte en Kommuneskat paa vistnok 12 pCt. — jeg har ikke Tallet ganske præsent. Jeg synes, det vilde have betydelig Interesse at faa konstateret, om en saadan Beskatning af Aldersrente er i Overensstemmelse med gældende Lov. Nu kan man naturligvis sige, at Skatteobjekterne i de smaa færøske Kommuner er meget ubetydelige; der er ingen store Skatteydere, og Kommunalforstanderne eller rettere sagt: de, der paaligner Skatten, har det største Besvær med at faa det nødvendige Skattebeløb ind. Men jeg synes alligevel, der maa være visse Grænser, for hvis de i Forvejen ikke ret høje Aldersrentebeløb ogsaa skal gøres til Genstand for Beskatning, bliver der ikke meget tilbage af Pengene.

Jeg ser af de Forhandlinger, der har været ført i det andet høje Ting, at Folketingsmanden for Færøerne har været inde paa Fradrags-Spørgsmaalet. Han har omtalt, at Færøernes Lagting har foreslaaet de 300 Kr. bibeholdt som Grænse for Fradraget; men den højtærede Socialminister udtalte, at det maatte have sit Forblivende ved det, der var foreslaaet i Lovforslaget,

idet det under Forhandlingerne med Finansministeren var fremhævet, at man maatte holde sig inden for rimelige økonomiske Grænser. Det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt, at man maa lægge Vægt paa de økonomiske Forhold. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere et lille Stykke af Socialministerens Tale, Folketingstidende Sp. 4063.

Første Næstformand (C. F. Sørensen): Jeg henstiller, at det bliver ret kort.

Nielsen: Det skal blive kort. Socialministeren udtalte i Folketinget:

„For at kunne komme igennem paa økonomisk rimelig Maade er vi under Forhandlingerne med Finansministeriet blevet enige om, at til Gengæld maatte der strammes lidt paa Fradragsreglerne for dem, der har Indtægter ud over den nøgne Rente.“

Det fremgaar heraf, at der har været ført Forhandlinger, og at den højtærede Minister ikke er sindet at foretage nogen Ændring i det foreliggende Lovforslag. Som sagt er der her kun Tale om forholdsvis smaa Beløb, men Lovforslaget betyder som Helhed taget en afgjort Forbedring for de daarligst stillede paa Færøerne. Jeg takker derfor den højtærede Socialminister for det fremsatte Lovforslag og anbefaler det til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Bækgaard: Der er adskillige af vore Love, som bliver vedtaget med en Slutningsbemærkning om, at denne Lov kan med nødvendige Ændringer eller Lempelser sættes i Kraft paa Færøerne. Noget saadant har jo været Tilfældet ogsaa paa det Omraade, der her lovgives om; det gælder baade med Hensyn til Sygekasseloven og Aldersrenteloven og nu sidst med Hensyn til Folkeforsikringsloven.

Naar vi nu her har et Lovforslag, som indeholder Ændringer i de bestaaende Lovregler for Færøerne, saa viser det ogsaa, at der er Grund til at lempe, at man ikke kan tage den oprindelige Lovgivning uændret. Med Hensyn til det første Punkt skal jeg ikke sige andet, end at Begrundelsen jo er den, at de færøske Kommuner er meget vanskeligt stillede, hvorfor Refusionen vil foregaa paa en anden Maade. Med Hensyn til Aldersrenten sker der til Dels det samme som for den øvrige Del af Landet, nemlig at de mindste Satser forhøjes og at Antallet af dem, der kan komme ind under Loven, begrænses. Dette har vi,